

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
4 Пж 4754/18
06.08.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Иване Павловић, председника већа, судије Александре Поповић и судије Љиљане Вуковић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Компанија Дунав осигурање а.д.о. ГФО из Новог Сада, улица Булевар ослобођења број 3, кога заступа пуномоћник Зоран Божић, адвокат из Новог Сада, улица Јована Бошковића број 14/8, против туженог SAVA NEŽIVOTNO OSIGURANJE акционарско друштво за осигурање Београд, Булевар Војводе Мишића бр. 51, ради регреса, вредност предмета спора 30.000,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду 7 П 2536/2018 од 11.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 06.08.2020. године, донео је следећу

ПРЕСУДУ

I - ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Привредног суда у Београду П 2536/2018 од 11.06.2018. године у ставу другом изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиоца Компанија Дунав осигурање а.д.о. Београд да суд обавезе туженог АС Неживотно осигурање а.д.о. Београд да тужиоцу плати износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 12.04.2012. године па до коначне исплате и **ПРЕСУЂУЈЕ:**

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу плати износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 12.04.2012. године па до коначне исплате, у року од 8 дана од дана пријема писаног отправка ове пресуде.

II – ПРЕИНАЧАВА СЕ решење о трошковима поступка садржано у трећем ставу изреке пресуде Привредног суда у Београду П 2536/2018 од 11.06.2018. године и **РЕШАВА:**

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да на име трошкова парничног поступка плати тужиоцу износ од 48.300,00 динара у року од 8 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 2536/2018 од 11.06.2018. године у ставу I изреке укинута је у целости решење о издавању платног налога Привредног суда у Новом Саду 6 Пл. 10/2015 од 28.04.2015. године. Ставом II изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца Компанија Дунав осигурање а.д.о. Београд којим је тражио да суд обавезе туженог АС Неживотно осигурање а.д.о. Београд да тужиоцу плати износ од

30.000,00 динара, са законском затезном каматом на овај износ почев од 12.04.2012. године па до коначне исплате, као неоснован. Ставом III изреке пресуде одређено је да свака странка сноси своје трошкова парничног поступка.

Благовременом жалбом тужилац, преко пуномоћника, побија наведену првостепену пресуду у целисти, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Жалбом је указано на повреду одредби чл. 374.ст. 2. т. 12. Закона о парничном поступку, а посебно на противречност разлога пресуде у погледу почетка рока застарелости у овој правној ствари. Жалбом се указује и на погрешну примену одредби Закона о облигационим односима, које се тичу застарелости потраживања регресног захтева, а пре свега момента од када се почиње рачунати рок застарелости. Предложио је да суд усвоји жалбу и побијану пресуду укине или преиначи тако што ће усвојити тужбени захтев.

Испитујући правилност првостепене пресуде у смислу одредбе члана 386. Закона о парничном поступку, а у вези одредбе члана 479. истог закона, Привредни апелациони суд налази да је жалба тужиоца основана.

У поступку доношења првостепене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Насупрот жалбеним наводима туженог, првостепена пресуда није захваћена ни битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. т. 12. Закона о парничном поступку, јер иста садржи разлоге о одлучним чињеницама и може бити предмет испитивања од стране другостепеног суда. Међутим, основно се жалбом указује да је првостепени суд у конкретном случају погрешно применио материјално право.

Према чињеничном стању утврђеном од стране првостепеног суда дана ... године, догодила се саобраћајна незгода у којој су учествовали путнички аутомобил марке ..., тип ..., рег. бр. ..., осигуран код тужиоца по полиси од аутоодговорности, власништво АА, а којим возилом је управљао ББ и путнички аутомобил марке ..., тип ..., рег. бр. ..., осигуран по полиси од аутоодговорности код туженог, власништво ВВ која је истим возилом и управљала. До саобраћајне незгоде је дошло када је возач моторног возила марке ... рег. бр. ... покушао да се левим скретањем искључи са главног пута ..., којом приликом је на ово возило налетело возило ... рег. ознаке ..., које возило се кретало у истом смеру као ..., а које је већ започело радњу претицања возила марке .... Том приликом је ГГ претрпео нематеријалну штету која се састојала из наношења физичког бола и страха, а за коју штету му је тужилац као осигураник учесника саобраћајне незгоде у којој је штета начињена, дана ... године, платио износ од 100.000,00 динара. Првостепени суд је као неспорно утврдио и да је тужилац овај износ платио по вансудском поравнању које је закључено дана 02.04.2012. године, а пошто је тужилац дана 30.03.2012. године утврдио висину штете. Првостепени суд је даље из садржине Вансудског поравнања бр. ... од ... године, које је потписано од стране осигураника туженог ВВ и тужиоца утврдио да је осигураник туженог са 30% допринео настанку саобраћајне незгоде која се догодила дана .... године.

Првостепени суд је одлучујући о истакнутом приговору застарелости потраживања закључио да је приговор основан, јер је по оцени првостепеног суда тужба поднета по истеку трогодишњег рока застарелости прописаног чл. 376. ст. 1. Закона о облигационим односима, имајући у виду да је између дана када је тужилац сазнао за штету, најкасније дана .... године када је са оштећеним закључио судско поравнање, и дана подношења тужбе .... године протекао трогодишњи рок застарелости. При овоме првостепени суд налази да на одлуку о приговору застарелости није од утицаја дан када је тужилац исплатио штету оштећеном јер осигуравач право за исплату од лица одговорног за наступање осигураног случаја црпи

из права осигураника према том лицу, сходно члану 380. став 6. Закона о облигационим односима.

На основу изнетих разлога првостепени суд је одбио тужбени захтев због застарелости потраживања тужиоца, као у ставу два изреке побијане пресуде.

Разматрајући наводе жалбе којим се указује на погрешну примену материјалног права приликом одлуке о приговору застарелости потраживања тужиоца, другостепени суд налази да се основано жалбом указује да је првостепени суд у конкретном случају погрешно применио одредбе чл. 376. ст. 1. и чл. 380. ст. 6. Закона о облигационим односима.

Наиме, у конкретном случају реч је о регресном захтеву тужиоца, за накнаду штете плаћене оштећеном лицу, због чега се не може прихватити закључак првостепеног суда да у конкретном случају тужилац своја права црпи из права свог осигураника према лицу одговорном за штету. Код регресног захтева осигуравач који је платио штету трећем лицу, исплаћује накнаду уместо осигураника и стиче право на повраћај онога што је платио од лица одговорног за штету, ступајући у права оштећеног, сходно одредби чл. 28. ст.2. Закона о обавезном осигурању у саобраћају.

Право на повраћај накнаде измирене штете код регресног захтева стиче се исплатом одштете трећем лицу и од тог момента тече рок застарелости тог захтева, па у конкретном случају застарелост потраживања тужиоца тече од момента исплате накнаде штете, а не од момента када је тужилац сазнао за штету како то првостепени суд погрешно закључује.

Стога се основано жалбом тужиоца указује да потраживање тужиоца није застарело јер од момента исплате накнаде оштећеном лицу дана .... године до дана подношења тужбе .... године није протекао рок застарелости од три године прописан одредбом чл. 376. ст. 1. Закона о облигационим односима.

Сходно наведеном првостепени суд је на правилно утврђено чињенично стање погрешно применио наведене одредбе материјалног права када је тужбени захтев тужиоца, због застарелости одбио у ставу другом изреке побијане пресуде.

Другостепени суд даље налази да је при чињеничном стању, утврђеном од стране првостепеног суда, да је осигураник туженог са 30 % допринео настанку саобраћајне незгоде које се догодила ... године, тужбени захтев тужиоца требало усвојити.

Наиме, у конкретном случају захтев тужиоца се односи на регрес накнаде штете плаћене трећем лицу, која штета је настала у удесу који је изазван моторним возилом у покрету, за коју штету имаоци моторних возила одговарају солидарно, сходно одредби чл. 178. ст. 4. Закона о облигационим односима. У конкретном случају учесници саобраћајне незгоде су били осигурани од одговорности код тужиоца и туженог.

Сходно одредби чл. 208. Закона о облигационим односима солидарни дужник који исплати више него што износи његов удео у штети, може тражити од сваког од осталих дужника да му накнади оно што је платио за њега.

Како је према утврђеном чињеничном стању осигураник туженог допринео настанку предметне штете, то је основан захтев тужиоца којим тражи од туженог да му на име регреса плати износ штете за коју је одговоран осигураник туженог, сходно тежини његове кривице, па је основу одредби чл. 154, 178, 208. и 940. Закона о облигационим односима другостепени суд усвојио тужбени захтев тужиоца као у ставу један изреке ове пресуде.

При овоме другостепени суд је имао у виду наводе туженог којим је спорио основ одговорности, сматрајући да тужилац није доказао да је тужени са 30 одсто одговоран за штету коју је тужилац сам платио, па је закључио да нису основани.

Наиме, према садржини писаних исправа у списима предмета, а пре свега Записника о увиђају предметне саобраћајне незгоде бр. ... од ... године и анализе предметне

саобраћајне незгоде саобраћајног инжењера ДД, у конкретном случају је дошло до судара возила при вожњи у истом смеру тако што је осигураник тужиоца приликом претицања у левој саобраћајној траци ударио у возило осигураника туженог које је отпочело радњу скретања у лево са намером да се искључи из саобраћаја. Према садржини изјава путника ЂЂ и ЕЕ, те возача возила које је вршило радњу претицања ББ, датих Министарству унутрашњих послова при увиђају предметне незгоде, произилази да возач возила осигураног код туженог, није на време укључио показивач правца за скретање у лево, односно да није на време обавестио остале учеснике у саобраћају о својој намери, на који начин је допринео настанку предметне саобраћајне незгоде. Постојање пропуста осигураника туженог да благовремено обавести остале учеснике у саобраћају о намери скретања, којим је допринео настанку незгоде, потврђује и чињеница да се према наведеном Записнику о увиђају предметне незгоде, сачињеном од стране Министарства унутрашњих послова, трагови кочења возила осигураника тужиоца налазе на левој страни коловоза, па је јасно да је осигураник туженог скретање отпочео након што је осигураник тужиоца већ започео радњу претицања, као и чињеница да је осигураник туженог приликом закључења вансудског поравнања са тужиоцем прихватио умањење накнаде штете по основу сопственог доприноса саобраћајној незгоди у делу од 30 одсто.

Другостепени суд налази и да тужилац, као лице које надокнадило штету оштећеном лицу има, поред права према одговорном лицу за штету за износ исплаћене накнаде, и право на затезну камату од дана исплате накнаде, односно од ... године јер у том моменту за њега наступа стварна штета.

Са изнетих разлога и применом одредби члана 394. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Како одлука о трошковима поступка зависи од успеха странака у спору то је другостепени суд, имајући у виду успех тужиоца у спору, на основу одредби чл. 153, 154. 163. и 165. Закона о парничном поступку, преиначио првостепену одлуку о трошковима поступка и обавезао туженог да тужиоцу накнади трошкове поступка у укупном износу од 48.300,00 динара као у ставу два изреке ове одлуке. Тужиоцу су досуђени следећи трошкови: износ од по 2.850,00 динара на име таксе на предлог за издавање платног налога и таксе на решење о издавању платног налога, износ од по 5.700,00 динара на име таксе на првостепену пресуду, таксе на жалбу против првостепене пресуде и таксе на другостепену одлуку по жалби, те трошкови заступања од стране адвоката, у износу од 6.000,00 динара на име састава једног образложеног поднеска, износу од 7.500,00 динара на име заступања на једном одржаном рочишту и износу од 12.000,00 динара на име састава жалбе.

АП/ПШ/МС

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Ивана Павловић, с.р.**

За тачност отправка